

очищення території Карпатського регіону України від забруднень вуглеводнями у складі:

- технологій екологічно безпечної повторної ліквідації деградованих нафтогазових свердловин в яких пластові тиски у продуктивних пластах складають не більше 0.1 гідростатичного тиску у свердловині.
- технологій екологічно безпечного вилучення вуглеводнів із деградованих нафтогазових свердловин в яких пластові тиски у продуктивних пластах складають більше 0.5 гідростатичного тиску у свердловині.
- технологій рекультивації забруднених нафтою ґрунтів з допомогою мобільних установок для очищення та утилізації ґрунтів в гірських умовах.
- технологій використання природного газу із деградованих свердловин та гірничих виробок для отримання електричної енергії з використанням когенераційних установок та паливних елементів які використовують метан для прямого перетворення хімічної енергії на електричну.

Реалізація запропонованої концепції дасть можливість значно покращити екологічну ситуацію у Карпатському Регіоні.

Список використаних джерел

1. Geoinf.kiev.ua [інтернет-портал]. ДНВП «Геоінформ України» 2016–2022. URL:<https://geoinf.kiev.ua/>
2. Сушинська М. М., Турчик П. М. Методи визначення ступеня екологічної небезпеки від забруднення акваторій нафтою та нафтопродуктами // Зб.наук.доп. II-й Всеукр. з'їзд екологів з міжнародною участю – Вінницький національний технічний університет – 2009. – С. 76–76.

Анна Килюшик

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Актуальною проблемою організації навчального процесу є пошук нових підходів, форм і методів ефективної організації засвоєння нового для дітей з особливими потребами. Дезадаптація або соціально-педагогічна занедбаність дитини, пов'язана із суперечливим або негативним впливом на неї зовнішніх обставин, які переломлюються через внутрішні умови. Отже, освітній процес має бути зорієнтований на виявлення та подолання перепон, які заважають учню досягти позитивних результатів у навчанні та

соціалізації. На часі, надзвичайно важливим є індивідуальний підхід до особистості, тому інклюзивне навчання є, власне, тією складовою індивідуальної траєкторії в освітньому процесі.

Найбільшою групою, яка входить до поняття «діти з особливими освітніми потребами» є діти з особливостями (порушеннями) психофізичного розвитку [3].

Діти з особливостями (порушеннями) психофізичного розвитку мають відхилення від нормального фізичного чи психічного розвитку, зумовлені вродженими чи набутими розладами.

Залежно від типу порушення виокремлюють такі категорії дітей:

- з мовленнєвими порушеннями;
- з порушеннями слуху (глухі, оглухлі, зі зниженим слухом);
- з порушеннями зору (сліпі, осліплі, зі зниженим зором);
- з порушеннями інтелекту (із затримкою психічного розвитку, розумово відсталі);
- з порушеннями опорно-рухового апарату;
- зі складною структурою порушень (розумово відсталі сліпі чи глухі; сліпоглухонімі та ін.);
- з гіперактивністю з порушенням уваги;
- з раннім дитячим аутизмом [3].

Згідно до Порядку організації інклюзивного навчання в школі вчитель повинен застосовувати рівні підтримки дітей з ООП. Ключовим моментом є те, що для визначення рівня підтримки фахівці тепер мають відштовхуватися від потреб дитини, а не від її діагнозу [2].

Перший рівень надається за рішенням школи. Для цього створюється команда супроводу, яка ухвалює рішення про надання дитині першого рівня підтримки та складає індивідуальну програму розвитку (ІПР). Таке підтримання здійснюється ресурсами самого закладу. Тут не передбачено створення інклюзивного класу та відкриття ставки асистента вчителя. Кількість таких дітей у класі не обмежена. Додаткове фінансування не виділяється.

Діти на другому рівні можуть потребувати додаткового обладнання та матеріалів (дозволяється витратити 10 % від загальної суми фінансової підтримки), а також додаткових корекційних занять (не більше 2 на тиждень). У класі може бути не більше 3 дітей із другим рівнем підтримки.

Третій рівень вважається помірним ступенем прояву труднощів, тому в класі може бути не більше двох таких дітей. Окрім асистента педагога, спеціалісти можуть рекомендувати забезпечити асистента дитини. Тут, як і на другому рівні, дитина може потребувати адаптації навчальної програми.

Четвертий та п'ятий рівні – найскладніші. У класі може навчатися лише одна дитина з труднощами тяжкого (4-й) або найтяжчого (5-й) ступенів. В обидвох випадках дитина потребує асистента дитини, а також

адаптації чи модифікації навчальних програм, а іноді – і результатів навчання. На 4-му рівні передбачено до 6 корекційних занять на тиждень. На п'ятому – 8, до того ж тут дозволено використовувати альтернативні та спеціальні методи навчання, провести заняття із самообслуговування тощо.

Для учнів, які навчаються в різних інклюзивних класах одного або різних років навчання, для проведення занять, вивчення навчальних предметів, курсів, інтегрованих курсів, у тому числі вибіркового, можуть формуватися та функціонувати інклюзивні міжкласні групи [1].

Під час формування таких груп враховуються індивідуальні програми розвитку. Кількість учнів в інклюзивній міжкласній групі повинна становити не більше дванадцяти.

Опираючись на практичне застосування рівнів підтримки для учнів з ООП важливо зазначити, що без позитивного ставлення самого вчителя до дитини на успіх годі й сподіватися. Педагог перш за все повинен підходити до учня не з позиції, чого він не може через свій дефект, а з позиції, що він може, незважаючи на наявну ваду. Це дуже важливо, адже і сама дитина повинна навчитися сприймати свою ваду як одну із своїх якостей, що виокремлює її з-посеред інших, і не більше того.

Список використаних джерел

1. Гаяш О. В. Поради вчителям щодо навчання дітей з особливими освітніми потребами у класі з інклюзивним навчанням : Методичні рекомендації / укладач О. В. Гаяш. Ужгород : Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2014. 108 с.
2. Про затвердження Порядку організації інклюзивного навчання у закладах загальної середньої освіти: КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ. ПОСТАНОВА від 15 вересня 2021 р. №957, Київ.
3. Рівні підтримки для дітей з ООП: Нова Українська Школа URL:<https://nus.org.ua/articles/rivni-pidtrymky-dlya-ditej-z-ooop-shho-zminyuyetsya-ta-yaki-vyklyky/>(Дата звернення: 01.05.2022).

Anna Kyliushyk

LEARNING BY ROTE: FACILITATED METHOD IN THE DIGITAL AGE

Education systems have historically preferred rote learning – that is, memorization. Nevertheless, rote learning has become seen as an outdated method of teaching. The dictionary defines learning “by rote” as: “from memory, without thought of the meaning; in a mechanical way”. According to the nowadays educational needs, which often cites creativity and innovation as key goals of a rounded education, the learning by rote should become the